

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre . . . 16 frt. Negyedévre . . . 4 frt.
Félévre . . . 8 frt. Egy óra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy □ centimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvtári cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Vármegyék akcióiban.

Mióta a kormány közigazgatási reform törekvéseiről a közvélemény elé konkrét adatok kerültek — lapunk ismételt ízben hangoztatta, hogy a kormány központosítási s főleg hatalmi jogköre kiterjesztésére irányuló törekvései ellen első sorban a vármegyéknek kell a küzdelmet felvenniök.

Mintegy 10 napja már hogy a kormány reformjavaslata a törvényhozás asztalára került.

Azóta a napi sajtó állandóan napirenden tartja a kérdést, s a javaslat a legbehatóbb kritika tárgyává tettett és a kritika foly dicsőre méltó kiartással s ugyszólván pihenés nélkül.

Már már aggódtunk azonban a miatt, hogy a vármegyék, mint legközvetlenebbül érdekelt közigazgatási és autonom testületeket nem látjuk felvonulni a küzdelem terére.

Örömmel látjuk azonban, hogy végre a vármegyék is kiléptek a harc-terre, s még nagyobb örömmel vesznük tudomást a vármegyékben megindított mozgalomról, mert a mozgalom éle határozottan a kormány javaslata ellen van irányozva.

Az első vármegye, mely akcióba lépett maga az ország vezérmegyéje Pest-Pilis-Kis-Kun vármegye. Ugyane napon vagy is a mult szombatn kezdte meg az akciót Bihar megye, vagy is a Tisza Kálmán vármegyéje.

Mindkét megye vezérférfiainak értekezlete határozottan kárhoztatja a kormány ama közigazgatási politikáját, mely a vármegyei közigazgatás rendezéséről szóló törvényjavaslatban kifejezést nyer.

A jelszót az ország első vármegyéje adta ki, s hisszük, hogy valamennyi vármegye irányadó körében megmozdul a küzdő tábor és az akcióban részt vesz valamennyi.

Ez így van rendén.

Az a törvényjavaslat egyenesen a vármegyék életérdekeit támadja meg, létezésük ezredéves alapjait forgatja fel, és az egész szervezetet új formába erőszakolja, még pedig olyan formákba, a melyen belől a vármegyék eddigi életmódjára egyszerűen lehetetlenné tétetik.

A kormány javaslata mint már mindenki előtt tudva van az eddigi önkormányzat helyébe a központi hata-

lom rendelkezési jogát akarja megteremteni.

A vármegyék nem lesznek egységes egyszerű közigazgatási hivataloknál, a melyeknek életmódját és jogkörét a hatalom határozza meg.

Hát ez egyszerűen megsemmisítése a vármegyei önkormányzatnak.

Ezt pedig elsősorban a vármegyéknek kell megakadályozni.

Most e küzdelemben előjár Pest-vármegye, s viszhangot ad Bihar megye.

Mindkét vármegyében maguk a közigazgatás fejei az alispánok állanak az akció élén.

Pest megyében Földváry Mihály Biharban Beóthy Andor alispán vette kezébe a kezdeményezést, s a mint e két vármegye irányadó elemeinek hangulatából következtethető a mozgalom az értekezlet körén túllép s az egész vármegye egyértelműleg tiltakozni fog ama közigazgatási szörnyeteg ellen, melyet a kormány a nemzet nyakára akar felerőszakolni.

A napi sajtó és a nemzet nagytöbbségének s főleg a független elemeknek odaadó támogatására bizton számíthatnak a küzdelemben a vármegyék s biztosra vehető, hogy a kormány, mely csak a parlament többségére, (mely szintén fogyatkozó félben van) támaszkodhatik, az útközetből nem kerül ki győztesen.

A végeredményben maga a kormány sem tarthat ki sokáig egy olyan javaslat mellett, melyet a vármegyék törvényhatóságai, s maga a nemzet nagy többsége határozottan perhorreskál.

A javaslat sorsa attól függ, hogy a vármegyék és a nemzet ellenálló képessége és akarata lev az erősebb, vagy pedig a kormány makacssága és ragaszkodása e halva született reformtervezethez.

Már pedig, ha ily ellenféllel fog a kormány szemben állani — az útközet sorsa legalább is kétséges, s a nemzetnek megmarad az a reménye, hogy nem a mesterségesen és erőszakosan képződött kormányhatalom, hanem a nemzeti akarat fog diadalt ülni ebben az elhatározó útközetben.

Ezért van feltétlen szükség arra, hogy az ország összes vármegyéi lépjenek akcióba s egyértelmű tiltakozással adjanak kifejezést annak, hogy a hatalommal szemben a legelszántabb küzdelemre készek, s a nemzet közsa-

badsági jogait áruba bocsátani nem engedik.

A szerb egyházi kongresszust s a püspökválasztó szerb szinodust, hír szerint augusztus hó folyamán tartják meg. A kormány nem csak a pátriarka választási új szabályzatot, hanem a szerb egyházi és iskolai ügyek szervezésére vonatkozó összes statútumokat hivatalos megjegyzésekkel ellátva, ismételve Karlóczára küldötte és csak az esetben lesz hajlandó azokat szentesítés végett a koronának előterjesztetni, ha a kongresszusi bizottság, a kultuszminisztérium kívánságának eleget fog tenni, br. Nikolics Fedor kir. biztos, Bécsbe utazott és még e hét végén a fenforgó akadályok elhárítása végett Karlóczára megy.

Politikai hírek.

Közigazgatási reform ellen. Szentesen, mint onnan távirják, vasárnap délelőtt körülbelül tízezer polgár részvételével impozáns népgyűlés tartakozott a közigazgatási törvényjavaslat ellen. Elhatározta a népgyűlés, hogy a javaslat ellen az országgyűléshez kérvényt intéz. Beszédet tartottak Törs Kálmán városunk orsz. képviselője, Sima Ferencz 48-as körű pártelnök, dr. Filo Lajos ügyvéd, végül dr. Filo Tihamér városi főjegyző olvasta fel a képviselőházhoz intézendő kérvény szövegét, melyet nagy lelkesedéssel fogadtak s aláírására a főispánhoz szító csekély számú polgáron kívül az összes független gondolkozású polgárok jelentkeztek. Este a 48-as körben oly nagy számmal vettek részt a banketten, a milyen számban még soha nem voltak. A törvényjavaslat ellen általános az elkeseredés.

A főrendiház öt kisebb törvényjavaslatot intézett el tegnap rövid ülésén. Felsőház csak kettőnél történt. A „magyarországi ev. ref. közalap és az ev. hitv. ev. egyházegyetem haszonélű egyesületi alapja javára folyvendő nyereségekkel és engedélyezéséről” szóló törvényjavaslatnál gr. Batthyányi Lajos szólalt fel, údvörölve a törvényjavaslatot, mely nemzeti és kulturális céloknak szolgál; szerinte éppen a katolikusoknak kell a javaslatot szívesen fogadni, mert a katolikusoknak százados tradíciója, hogy a nemzeti érdekeket fölébe helyezik a szűk felekezeti érdekeknek. A főrendek gr. Batthyányi felszólalását élénken megélték. A honvédség tartalék-készleteinek kiegészítésére szükséges ismétlőpuskák beszerzésének engedélyezéséről szóló törvényjavaslatnál Hollán Ernő szólott, röviden kifejtve az okokat, melyek őt arra késztetik, hogy a javaslatot örömmel fogadja. A főrendek különben egyik javaslaton sem tettek módosítást.

mind-mind töle származnak, általa, közreműködésével létesültek. Szóval gr. Széchenyi István tanult, tapasztalatokat gyűjtött, gondolkodott, tervet alkotott a nemzet jövőndő nagyságának megalapítására és ennek szentelése hazafias életét.

A fölbresztett nemzet vezetőjévé Széchenyi után Kossuth Lajos lett. Vagyon nélkül, nagy szellemi tehetségekkel emelkedett a magyar nemzet élére. Kiemelkedett azon köznemesség kebeléből, mely az idegen uralom és szellem legsötétebb időszakában is hű maradt nemzetiségéhez, nyelvéhez, szokásaihoz, ősi jogaihoz és e jogokhoz való ragaszkodásában volt legerősebb.

Ő már élni látta nemzetét, elég erősnek találta, hogy a törvény által kézbe adott fegyverekkel megkezdje azt a harcot, mely a nemzet régi méltóságának visszaszerzésére irányult.

A harc vezetésehez őt is nehéz küzdelmek tették erőssé. Gazdag ismeretei mellett éjt napot összetett, hogy a nemzeti jogok védelmében mindig készen állhasson. A szónoklat és írás hatalmával kigerjesztett valaha nagyobb önbizalmat a magyar nemzet szívében, mint Kossuth! Ki merné azt állítani, hogy elcsúszott lépés volt ez önbizalom fölbresztése? Hiszen a nemzet okosan használt föl önbizalmát. Bátran vitta meg azt az alkotmányos küzdelmet, mely az ujkori műveltebb nemzetek sorába emelte. Nemes munkáját befejezte, a magyar nemzeti kormányt megteremtette, a jobbágyiságot eltörölte, a nemesség példátlan alázatosságával; Erdélyt egyesítette Magyarországgal, hogy

Kereskedelmi tárgyalások. A Németországgal folytatott kereskedelmi tárgyalások, mint a Fremdenblatt értesül, nem újabb követeléseken akadtak meg újra, hanem azon, hogy az ajánlott és a követelt engedmény értékét illető vélemények ellentéte csak most domborodott ki teljes mértékben mindkét részen. Fontosabb tárgyalások vége felé rendszeren úgy szokott lenni, hogy egyik fél sincs teljesen megelégedve azzal, a mit a másik ajánl, s egyik sem akarja mindazt megadni, a mit a másik fél követel s ezért rendszeren megbízóiktól utolsó utastatokat kérnek, hogy az engedmények és követelések végleges mérlegét megállapíthassák. Most is ezért szakították meg a tárgyalásokat s ámbár Németországból a tárgyalások sarkpontját, a gabonavámok leszállítását illetőleg most már sokkal kedvezőlenebb hírek érkeznek, mint a milyenek onnan néhány héttel ezelőtt érkeztek, azért még sincs egészen kizárva, hogy a tárgyalások sikerrel fognak végződni.

Oszttrák pártalakulások. A M. R. értesülése szerint gr. Taaffe és Schönborn között nincsenek nézeteltérések, Lichtenstein herceg szintén volt Taaffénál, de külön meghívást nem kapott. Az eddigi értekezleteknek a miniszterelnök s a pártvezérek között nincs megállapodás eredménye. Annyi azonban bizonyos, hogy a mérsékelt frakciók egyesülnek.

Pánszláv tüntetés. Mint Pozsonyból távirják az ágostai evangélikusok dunáninneni egyházközsége április 15-én Pozsonyban tartja meg gyűlését, Baltik Frigyes elnöke alatt. Ez egyházközségi gyűlés tárgyalni fogja a budapesti színt elé terjesztendő javaslatokat. A felsőmagyarországi pánszlávok nagy tüntetésekre készülnek az egyetemes gyűlés ama határozata ellen, mely szerint a pánszlávok kánoni vétség.

A gazda és a „kötések.”

Sokat vitatták pár év előtt jogász körökben azt a kérdést, hogy: a tőzsdei különböző ügyletekből eredő követelések bírói uton való érvényesítésének bármely iránybani korlátozása indokolható-e vagy pedig nem indokolható?

Az 1889-ben megtartott X-ik jogászyűlés határozatilag kimondta, hogy a korlátozás „nem indokolható.”

„Egyetlen aggályos oldala van a perelhetőség általános megengedésének (a tőzsdei bíróságokon kívül való perelhetőséget értve) közgazdasági szempontból” írja valahol e tárgyra vonatkozóan egy a kérdést minden ágában járatos szakember „nevezetesen az, hogy nem kereskedőket is reácsábithatja különböző ügyletek kötéseire. Ez aggodalmat egészen eloszlatni nem lehet, de nem kell azt nagyon tulozni, mert a játékkedvelő, ha

nem is áll oly ellenfelekkel szemben, a ki előnyt ad a gyors eljárás és olcsóbb elintézésnek, hanem a ki a rendes bíróság előtt perel: nagyon megfogja fontolni a dolgot, hogy ily természetű ügye nyilvánosságra jutásával el ne veszítse a közbecsületet ama körök előtt, melyek őt ily szerencsevádaszatra mutató ügyletekről elítélnék.”

A tőzsdei különböző ügyletekről idézettek csupán a gabona különböző ügyletekre, az úgynevezett „gabona kötésekre” vonatkoztatva, minthogy a kötés „csinálás” rákfekély módjára gazdáink között is terjed, kötelességünknek tartjuk ez ügyben felszólalni, még pedig ez uttal csupán a gazdák szempontjából.

Ösmeretes tény ugyanis, hogy az utóbbi néhány év folyamán több tekintélyes vagyonnal bíró gazda jutott el a tönk széléhez a „kötések” útján: vajjon nem-e elegendő ok ez arra, hogy a társadalom káros jelenségeinek kötelességszerű ostromozói — a hírlapok állást foglaljanak a szóban forgó sajnálatra méltó ügyben? Nem közönyös ugyanis mezőgazdaságunk felvirágzásának szempontjából, hogy gazdáink közül csak egy pár is „szerencsevádaszat”-tal foglalkozva, a játékszenvedélynek vagy pedig gazdaságának él-e. — Hogy a gabona kereskedők mit csinálnak, s hogy hány „nem kereskedő”, de nem is gazda csinál kötéseket s bukik meg csak magasabb nemzetgazdasági és állam pénzügyi szempontokból tartozónak reánk. Ilyen magasból azonban nem akarunk a kérdéshez hozzá szólni, sem általánosságban sem különösen gazdáink érdekében; és nem reflektálva a csupán a különbözőre játszó köteleteket is védő körmönföld közgazdasági okoskodásokra, egyszerű falusi ésszel mondjuk el véleményünket ezekről az ügyletekről.

Száltében hangoztatják és mi is utána mondjuk, hogy: a gazda legyen egyuttal kereskedő és üzleti szellem lengje át minden tettét. Nos, mi nem tudjuk egyszerű eszünkkel megérteni, hogy miféle üzleti szellem nyilvánul abban ha az a gazda, ki minden termékét eladta s az ezért kapott pénzt már el is költötte, kötéseket útján mondják 10.000 mázsa búzát ad el vagy ugyanennyit vesz, mikor egyetlen száknýra sincs szüksége és üzleti lehetetlenség, hogy a kötéssel vett búzát átvegye, vagy az eladottal pedig szálítsa. „De tovább megyek s kérdem: realis tényező-e az a 10.000 mázsa buza az ország gabona kereskedelmének mérlegében? realis uton gyakorolnak-e befolyást a világkereskedelemben azok, a talán millió mázsaokról szóló kötések, melyeket a tőzsdei ügynökök bejelentenek olyan felektől, aki sem venni, sem eladni nem akarnak, s a mi a fő, nem tudnának ha akarnak is.

AZ „ELLENZÉK TÁRCZÁJA.”

1891. Márczius 17.

Az ifjusághoz.

(1891. márczius 15-én felolvasta dr. Török István, (ev. ref. iskolai igazgató))

Közfelfogás és a természet törvénye szerint az ifjuság a jövő, de edes hazánk sebb jövőjét csak az az ifjuság teremtheti meg, mely a multat jól ismeri s erre tud építeni.

1825. óta olyan ifju nemzedék vette kezébe a magyar nemzet életének fejlesztését, mely az ifjuság kegyeletét a legnagyobb mértékben megérdemli.

Nemcsak a mult dicsőségén merengtek e honfiak, nemcsak a mult szenvedéseitől vérzett szívök, hanem a jövőbe tekintve, új életet akartak lehelni a magyar nemzet szunynyadó erőibe. Tanultak és dolgoztak. A munkában nem válogattak, csak arra figyeltek, hogy olyan feladatot végezzenek, melyhez tehetségük, elég erejük, elég képzettségük volt.

Gróf Széchenyi István edes apjától tanulta a haza szeretetét, töle örökölte azt a mély szenvedést, melyet hazánk elhagyott állapota miatt érzett. De ezen szenvedések nem vezették őt a csüggedés posványaiába, sőt inkább arra ösztönözték, hogy kutassa ki vajjon létezik-e népünkben annyi erő, a mennyivel a műveltebb nemzetek közé emelkedhetik? És fölfedezte ezt az erőt. Érezte, látta ennek létezését akkor, midőn mások még alig is sejtették. Ki tudná megmérni a lángeszt

hazafi örömét a fölfedezés pillanatában? Ki bírná jobban kifejezni, mint ő? Hiszen Isteni ihletés adta ajkára e szavakat: „Magyarország nem volt, — hanem lesz.” Ezen isteni ihletés vezérli őt utolsó pillanatáig. Ez ad bátorságot neki, hogy műveiben ostromozza a nemzetet, kiméltelenül tárja föl előtte hibáit, mulasztásait, hogy megmutassa az új élet feladatait, melyeket csak szorgalmas, kitartó munkával áldozatkészséggel lehet teljesíteni. Gróf Széchenyi István nagyságának egyik legfőbb alkotó eleme az, hogy a tanulásban, tapasztalatok gyűjtésében szerzett ismereteinek a haza javára fordításában, buzditó példával járt elől. Minden nap tett valamit, minden este gondolkodott cselekedetei helyes voltán, s ha aggodalmait, örömei voltak, följegyezte naplójába. Csak most tudjuk, hogy e nagy férfit mennyi aggodalom, töprengés, szenvedés gyötörte óriási munkája közepette. De fájdalmát eltakarta a világ elől. Szívét szétmarczangolta, hogy hazáját szolgálhassa.

Első cselekedetével arra buzdítja a nemzetet, hogy ha magyar, legyen magyar, legyen tanult. 60 ezer frt felajánlásával biztosítja a Magyar T. Akadémia felállítását. Később megtanítja nemzetét, hogy miként lehet oly gazdaggá, miként teheti életét oly széppé, kényelmessé, mint a nyugati műveltebb nemzetek? Társulatokat alkotott, melyek hivatva voltak az egyesek és az egész nemzet műveltségének, anyagi jólétének előmozdítására.

A M. T. Akadémia, budapesti lánczhíd, vasutak építése, a Tisza szabályozása, a magyarság érdekeinek támogatása minden téren, a nemesség adófizetésére az uttörés,

Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

H i r d e t é s e k.

Sz. 2314—1890.
t.kv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tekei kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a tekei róm. kath. egyház végrehajtónak Kádár János batosi lakos végrehajtást szenvedő elleni 50 forint tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék (a tekei kir. járásbírósa) területén lévő, a mező-erkedi 277. sz. tjkvben A + 1. rendsz. 144. 1441. hrsz. alatti fekvőkre 84 fnt becsértékben; továbbá a tekei 244. sz. tjkvben 1, 3—23 rendsz. alatt előjövő ingatlanok, ugymint:

Rsz.	Helyr. sz.	Becsért.		Rsz.	Helyr. sz.	Becsért.		Rsz.	Helyr. sz.	Becsért.	
		frt	kr			frt	kr			frt	kr
1	721, 722	458	—	10	5142	43	—	18	12279	3	—
3	2466	12	—	11	6388	10	—	19	12299, 12300	27	—
4	2541	12	—	12	8046	87	—	20	12308	12	—
5	2553	16	—	13	8312	21	—	21	12370, 12371,	23	—
6	2698	12	—	14	8314	3	—	22	12372	10	—
7	2738	11	—	15	8552	31	—	23	12794	23	—
8	2750	11	—	16	8981	15	—		13296, 13297		—
9	3323	45	—	17	11525	113	—				—

továbbá a tekei 689. sz. tjkvben 1—5. rendsz. ugymint: A + 1. rendszám 11376, 11378. hrsz. 32 fnt becsértékben; 2. rendsz. 12408, 12409. hrsz. 11 fnt becsértékben; 3. rendsz. 4437. hrsz. 15 fnt becsértékben; 4. rendsz. 12029. hrsz. 25 fnt becsértékben; 5. rendsz. 12611. hrsz. 9 fnt becsértékben; és végül a tekei 780. sz. tjkvben A + 1. rendsz. 11262. hrsz. alatti ingatlan 11 fnt becsértékben, mint ezenmel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi április hó 3-ik napján délelőtti 10 órákor a keblei telekkönyvi hivatalban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-kát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-czik 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tekén, 1891. évi január hó 15. napján.

A tekei kir. járásbírósa, mint t.kv. hatóságtól.

G A Á L,
kir. aljbíró.

277. (1—1)

Sz. 1122—1890.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hidalmási kir. járásbírósa 1115—1890. számú végzése által Gróf Zichy Istvánné végrehajtató javára Ujváry István ellen 190 fnt tőke, ennek 1890. évi január hó 3. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 197 fnt 35 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 520 fnta becsült 4 darab jármos ökr és két kalangya szénából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1122—1890. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Középlakon leendő eszközölésére 1891. évi Március hó 26-ik napja határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Hidalmás, 1891. évi március hó 11-én.

CSUKA GRATIAN,
írók, mint bírói kiküldött.

292. (1—1)

UJ FÉNYKÉPÉSZETI MÜTEREM.

Báró Kemény Gézáné külmonostor-utca 5. sz. házában
a kor igényeknek megfelelő

fényirodát

rendeztem be és személyes működésem mellett ujonnan megnyitottam.

Midőn ezt a n. é. t. közönséggel tudatom, bátor vagyok megemlíteni, hogy nehéz vállalatot vettem magamra.

Bizva 28 évi szakmunkásemben, mely mellett erkölcsi érdemeim és kinttettéseim szólnak, bizva e nemes város és vidéke hála közönségében, azon teljes reménységgel nézek elő, hogy támogatásukat, bizalmukat részemre megnyerem.

Műtermembe a fényképészet terén minden néven nevezendő munkákat felvállalok; különösen vagyok bátor a t. műépítész és mérnök urak becses figyelmüket speciális fényképészetemre felhívni; ugymint: **műépítési tárgyak, épületek, tervek** stb. lefényképeztetésére, mely szakmám tökélye még senki által felül nem mulattak; munkáimnak a legmegfelelőbb kiviteléért és pontosságáért mindenkor kész vagyok felelősséget vállalni.

Magamat a nagyérdemű közönség becses jóindulatába és pártfogásába ajánlván

maradtam tisztelettel

MUNKÁCSY LAJOS,
fényképész.

214. (9—10)

REGALEVÁLTÁSÁG KÖTVÉNYEKET,

illetőleg

UTALVÁNYOKAT

legmagasabb áron vásárol

A KOLOZSVÁRI

KERESKEDELMI BANK.

53. (19—20)

Öltönynek való szövetek.

PERUVIEN és DOSKING

a magas Clerus számára.

Szabályszerűen előírt szövetek

hivatalnokok, veteránok, tisztek, tornászok és lívrés családok számára.

Legfinomabb szövetek

billiárd- és más játszó-asztalok részére, ezen kívül vízmentes

VADÁSZOLTÓZÉKNEK.

Utazó plaidek 4—12 forinttól kezdve

a legkínálóbb és legtartósabb szövetekből.

STIKAROVSKY JÁNOS

gyári raktár BRÜNNEN.

Minták bérmentve. Minta-kártyák a szabó mester uraknak bérmentetlenül. Utánvételi küldemények 10 frton felül bérmentve.

Állandó posztóraktárom értéke meghaladja a 200,000 frtot, s így magától értetődik, hogy egy ily nagy világhíretnél sok szövet maradék marad, mit kénytelen vagyok az előállítás összegei jóval olcsóbban elvezetgetni. Minden józan gondolkodású ember beláthatja, hogy ily kis maradékokból minta nem küldhető, mert néhány száz minta-darabka megrendelése által ezen maradékokból semmi sem maradna és ezek szerint valóágos szédülés, ha posztó czégek maradék-mintákat hirdetnek és ily esetekben minta darabok magáról a végről és nem maradékokból vannak levágva és az ilyen eljárás csúnya könnyen érthető.

Oly maradékok, melyek nem tetszenek, kicseréltetnek, vagy a pénz visszaadatik.

Levelezések német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven elfogadtnak.

148. (12—24)

ERDELY GYÓGYKINCSE!!!

K.-IMPÉR-RÉPÁTI

rendkívül szénsavdús és legtisztább
égyénes gyógy-savanyuviz

AZ ÉGVÉNYES SAVANYUVIZEK GYÖNGYE!

natrium	4.3241 gr.
bicarbonát	0.0261 "
littium	0.1124 "
borsavas natrium	3.9449 "
összes szénsav 2007 ke	4.2825 "
nem illó alkatrészek	4.2825 "

Savainak szelid hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül is, bárki által folyton élvezhető.

Rendkívül dús szénsavtartalmánál fogva — igen kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipőssége folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

Meghecsülhetetlen gyógyhatásu
a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomor-
bajokban, a húgyszervek összes bántal-
mainál stb.

Páratlan oldóser!
Legkínálóbb diureticus!

Legegészségesebb és legkellősebb borviz a savanyuvizek pezsgője!

A „répáti” savanyuviz, ezen termék szíve és tiszta — a maga nemében bisonyira ritka — ásványvíz-kincs, minden észszerű lónak egy is mint élvezeti, egy is mint gyógyital, a belszervek összes bántalmait ellen leküszöbölő a legmegelőzőbb ajánlható.

Csupán egyszeri kísérlet elegendő a fenti ismertetés becsületszerű belgázására!

A „répáti” savanyuviz mindig friss és teljesen mintaszertől töltésben kapható KOLOZSVÁRT: id. J. B. MISSELBACHER ur kereskedésében és minden nevezetesebb vendéglőben; továbbá megrendelhető saját szétküldési raktáramban BRASSÓBAN.

Tisztelettel

a „répáti” gyógyforrás kezelője: György József

86 (16—50)

Egész friss

vetemény-, virág- és gazdasági magvak;

továbbá

gazdasági gépek

legjobb minőségben és legolcsóbban kaphatók

TAUFFER FERENCZ UTÓDA

mag- és gépkereskedésében, Kolozsvárt, belközép-utca 6. szám.

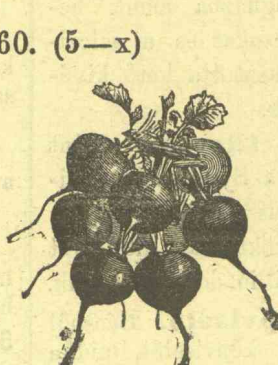
Árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

Nyári viola.

Korelábé.

Hónapos retek.

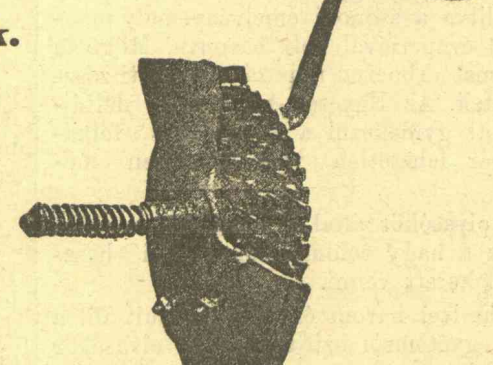
Hagyma.

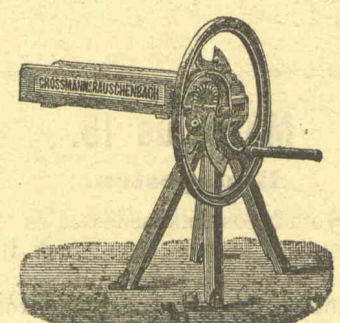
Portulacca.

Császár viola.

Törökbuza fejtő, 1 drb. 2 fnt 20 kr.

Szekavágó.